

едно младо лице, което да бѣде лакомо. Вый ся изчървихте, Елено, да не сте, по злѣшастіе, направили таквизи погрѣшкѣ?

*ЕЛЕНА.*

Да, драга моя пріятелко, има нѣколко дни дѣто нашата слушкиня нерачи да ми даде вечерния чай; па азъ плакахъ повече отъ единъ часъ.

*УЧИТЕЛКА.*

Трѣбва да глѣдате да ся поправите отъ тази лошѣ погрѣшкѣ, драга моя; па ако искате да бѣдете добра дѣвѣйка, та и азъ още повече да вы обычамъ, трѣбва да поправите грѣшкѣтъ си. Кажете да видимъ що ще правите, та да ся поправите?

*ЕЛЕНА.*

Щѣ прѣкарамъ осемъ дни безъ да пия чай, учителко, но и вый не ще вече да мислите на лударитѣтъ, които съмъ сторила.

*УЧИТЕЛКА.*

Защо ми е да мислѣ за неѣ драга? ный кога-то ся сърдимъ на погрѣшкитѣ си и ги поправяме, тогава и Богъ ги заборава; а що мя е грыжѣ да ги спомѣнвамъ! Хайде кажете исторіитѣ си чедо мое.

*ЕЛЕНА.*

Исавъ не обычаше брата си Якова, защото му бѣше той отнѣлъ наслѣдството, и защото му бѣше открадналъ бащиния благословъ, а Раввека му рѣче: „Страхъ мя е да си не отмѣсти на васъ братъ ви Исавъ; за това, сыне мой, идете да намѣрите вуйча си Лавана, и обитавайте при него до дѣто прѣмине